

kompetente myndigheder i medlemsstaterne er, at arbejdstagerne får udbetalt deres løn-tilgodehavender så hurtigt som muligt. Det er nødvendigt at sikre en korrekt anvendelse af bestemmelserne på området ved at indføre et samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente administrationer.

- (8) Medlemsstaterne kan fastsætte begrænsninger for garantiinstitutionernes ansvar, som bør være forenelige med direktivets sociale målsætning og tage højde for kravenes forskellige størrelse.
- (9) For lettere at kunne identificere de forskellige former for insolvensbehandling, navnlig i grænseoverskridende situationer, er det hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater de former for insolvensbehandling, der indebærer, at garantiinstitutionen griber ind.
- (10) Direktiv 80/987/EØF bør derfor ændres.
- (11) Målet for dette direktiv, nemlig tilpasning af visse bestemmelser i direktiv 80/987/EØF under hensyn til udviklingen i virksomhedernes aktiviteter i Fællesskabet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (12) Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen og anvendelsen af dette direktiv, navnlig hvad angår de nye beskæftigelsesformer i medlemsstaterne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 80/987/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens«.

- 2) Afdeling I affattes således:

»AFDELING I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på tilgodehavender, som arbejdstagere i medfør af en arbejdsaftale eller et ansættelsesforhold har hos arbejdsgivere, der er insolvente i henhold til artikel 2, stk. 1.

2. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis udelukke visse arbejdstagerkategoriers tilgodehavender fra dette direktivs anvendelsesområde, såfremt der findes andre former for garanti, og det godtgøres, at disse sikrer arbejdstagerne en beskyttelse svarende til den, der følger af dette direktiv.

3. Hvis en sådan bestemmelse allerede finder anvendelse i den nationale lovgivning kan medlemsstaterne fortsat udelukke følgende fra dette direktivs anvendelsesområde:

- 1) tjenestefolk, der beskæftiges af en fysisk person
- 2) partsfiskere.

Artikel 2

1. Med henblik på dette direktiv anses en arbejdsgiver for at være insolvent, når der med hjemmel i de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i en medlemsstat er indgivet begæring om indledning af kollektiv bobehandling som følge af arbejdsgiverens insolvens, som medfører, at arbejdsgiveren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, at der udpeges en kurator eller en person med en lignende funktion, og at den myndighed, som har kompetence i henhold til nævnte bestemmelser

- 1) enten har truffet afgørelse om indledning af bobehandlingen
- 2) eller har konstateret, at arbejdsgiverens virksomhed eller bedrift er lukket endeligt, og at de foreliggende aktiver ikke er tilstrækkelige til at berettige indledning af bobehandlingen.